

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/23/2012
Identifikačné číslo spisu:	2010200513
Dátum vydania rozhodnutia:	16.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2010200513.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Ing. Z. G., trvale bytom Y., právne zastúpeného PhDr. JUDr. Jaroslavou Balážiovou, advokátkou so sídlom Dolné Bašty 2, 917 01 Trnava, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava (pôvodne Krajskému riaditeľstvu policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu, Kollárova 31, Trnava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-ODV-169/2010 z 5. augusta 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/89/2010-93 z 5. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/89/2010-93 zo dňa 5. apríla 2012 m e n í tak, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru, Krajského dopravného inšpektorátu Trnava č. KRP-DI-ODV-169/2010 z 5. augusta 2010 zrušuje a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 132 € na náhradu trov konania do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORP-P-DI-TT-SK-445/2010 zo 7. júna 2010 bol žalobca Ing. Z. G. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že 14. februára 2010 v čase o 18.00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Renault Scenic, evidenčného čísla G. po ceste III/504006, km 3,4 v smere od obce Zvončín na Trnavu, kde nedodrжал bezpečnú vzdialenosť na zastavenie za pred ním idúcim vozidlom Mitsubishi Pajero, evidenčného čísla Y. s prípojným vozíkom evidenčného čísla Y., ktoré viedol ako vodič S. O., v dôsledku čoho došlo k zrážke prednej časti vozidla

zn. Renault Scenic a zadnej časti pripojeného vozíka za vozidlom Mitsubishi Pajero. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, alkohol u vodičov nebol zistený.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 200 Eur. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát, rozhodnutím č. KRP-DI-ODV-169/2010 z 5. augusta 2010 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nezistil dôvod pre ktorý by vyhovel odvolacím námietkam žalobcu, resp. ich pre vyvodenie zodpovednosti za priestupok považoval za irelevantné.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Trnave na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca v žalobe predovšetkým namietal, že pri objasňovaní priestupku nebol dostatočne zistený skutkový stav, pretože nebolo vzaté do úvahy jeho tvrdenie, ktorého sa pridržiaval od počiatku, že nehodu zapríčinil vodič vozidla Mitsubishi Pajero riskantným predbiehaním na zľadovatej vozovke, (pričom žalobca v snahe vyhnúť sa kolízii uhýbal doprava a dostal mierny šmyk) a vzápätí prudkým zabrzdzením za miernou pravotočivou zákrutou po ukončení predbiehania. Tvrdil, že vozidlo, do ktorého príviesného vozíka narazil, v čase nárazu stálo, a pritom neexistovala prekážka, pre ktorú by muselo zastaviť. To vyplynulo z postavenia jeho vozidla a vozíka ihneď po nehode.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci získaného zákonným spôsobom, v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a keďže nezistil pochybenie správnych orgánov tak, ako bolo tvrdené v rámci odvolacích dôvodov, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

V odôvodnení uviedol, že správne orgány postupovali správne, keď neakceptovali tvrdenie o priebehu dopravnej nehody tak, ako ho popísal žalobca. Neboli zistené ani nepresnosti, čo sa týka zachytenia a zohľadnenia pozície vozidiel po nehode, čo predstavovalo podklad pre vyhodnotenie situácie, ako aj pre odborné posúdenie vypracované znalcom z príslušnej oblasti. Argumenty a tvrdenia žalobcu nemajú žiadnu oporu v objektívne preukázateľných skutočnostiach podložených dôkazmi. Žalobcom predložené spochybnenie rýchlosti vozidla Mitsubishi uvádzaných jeho vodičom a spolujazdcom nekorešponduje s obsahom znaleckého posúdenia a nejaví sa ako reálne. Ničím nie je preukázané ani jeho tvrdenie o tom, že vinníkom, resp. spoluvinníkom dopravnej nehody je vodič vozidla Mitsubishi Pajero. Pokiaľ uvádza, že v dôsledku konania vodiča Mitsubishi Pajero kvalifikovateľného ako pokus o ublíženie na zdraví sa dostal do šmyku a preto nemohol dodržať bezpečnú vzdialenosť, toto bolo vyhodnotené v nadväznosti na povinnosť prispôbiť jazdu stavu a povahe vozovky ako porušenie jeho povinnosti vodiča. Vierohodnosť jeho tvrdení spochybňuje aj preukázaný rozpor vo vyjadreniach žalobcu a jeho spolujazdkyne týkajúcich sa rýchlosti a vzdialenosti pred ním idúceho vozidla, ako aj skutočnosti, či v čase zrážky pred ním idúce vozidlo stálo alebo zastavovalo. Úmysel vodiča vozidla Mitsubishi Pajero vyvolať dopravnú nehodu, resp. jeho tvrdení pirátsky štýl jazdy nie sú ničím preukázané. Spochybnenia záverov odborného posudku ohľadne miesta nehody je nepodložené, nie je možné vyžadovať, aby sa odborný posudok vysporiadal s tvrdeniami žalobcu, ktoré nie sú ničím podložené, tak isto nie je dôvodné

spochybnenie správnosti záveru o zodpovednosti žalobcu za dodržanie bezpečnostného odstupu od vozidla.

Krajský súd teda uzatvoril svoje úvahy tým, že správne orgány postupovali v súlade s procesnoprávnymi predpismi, vyhodnotili všetky zistené skutočnosti, zabezpečili si odborné vyjadrenie vypracované znalcom a prijali záver, ktorý logicky vyplýva z priebehu konania a obsahu administratívneho spisu. V odvolacom konaní sa zaoberali odvolacími námietkami žalobcu a svoje závery preniesli do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakoval všetky dôvody už uvádzané v priestupkovom konaní o tom, aký dej predchádzal nehode a ako došlo k nehode samotnej, pričom akcent kládol na riskantné predchádzanie vodiča vozidla Mitsubishi Pajero s prípojným vozíkom na zľadovatej vozovke na zúženej ceste odhrnutým snehom a jazdiac v kolóne. Opakovane tvrdil, že vodič Mitsubishi Pajero nemal dôvod náhle brzdiť a zastaviť vozidlo po ukončení predbiehania a tesne za síce miernou, ale zákrutou.

Z týchto dôvodov sa domnieval, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, pretože skutkový stav nebol dostatočne zistený. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie..

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave a námietky žalobcu považuje buď za nedôvodné alebo oneskorene podané. Má za to, že ak by Ing. Z. G. prispôbil svoje konanie predovšetkým svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, dodržal takú vzdialenosť za vozidlom idúcim pred ním, aby mohol svoje vozidlo za ním bezpečne zastaviť, k predmetnej dopravnej nehode by nebolo došlo.

Aj znalec z odboru doprava cestná Ing. S. H. považoval za potrebné uviesť, že ak by vodič Renaultu (žalobca) dodržal bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť za jazdnou súpravou, tak by k predmetnej zrážke nedošlo napriek tomu, že by vodič jazdnej súpravy bezdôvodne brzdil.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. januára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnom konaní preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) ZP na tom skutkovom základe, že 14. februára 2010 v čase o 18.00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Renault Scenic, evidenčného čísla G. po ceste III/504006, km 3,4 v smere od obce Zvončín na Trnavu, kde nedodrжал bezpečnú vzdialenosť na zastavenie za pred ním idúcim vozidlom Mitsubishi Pajero, evidenčného čísla Y. s prípojným vozíkom evidenčného čísla Y., ktoré viedol ako vodič S. O., v dôsledku čoho došlo k zrážke prednej časti vozidla zn. Renault Scenic a zadnej časti pripojeného vozíka za vozidlom Mitsubishi Pajero. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, alkohol u vodičov nebol zistený.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 200 Eur. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím č. KRP-DI-ODV-169/2010 z 5. augusta 2010 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP),, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí

ten, kto

poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda,

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“) tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 2, písm. k/ ZCP vodič nesmie znížiť náhle rýchlosť jazdy alebo náhle zastaviť, ak to nevyžaduje bezpečnosť cestnej premávky.

Podľa § 9 ods. 1 ZCP vodič je povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu; to neplatí pri obchádzaní, predchádzaní, otáčaní alebo odbočovaní.

Podľa § 15 ods. 3 ZCP vodič nesmie pri predchádzaní ohroziť ani obmedziť vodiča vozidla, pred ktoré sa po predídení zaraďuje; pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Pri predchádzaní musí zachovávať dostatočný bočný odstup od predchádzaného vozidla.

Podľa § 16 ods. 1 ZCP vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 17 ods. 1 ZCP vodič je povinný za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ním zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba SP), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Toto ustanovenie je pri zisťovaní skutkového stavu dominantné a to aj napriek tomu, že ustanovenie § 34 ods. 3 prikazuje účastníkovi konania aj niečo iné.

Podľa § 34 ods. 1 až 5

(1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

(3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

(4) Vykonávanie dôkazov patrí správneho orgánu.

(5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 51 ZP ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 a 2 ZP objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,

b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,

c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,

d) uloží ochranné opatrenie,

e) uloží páchatelovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade spisov správnych orgánov zistil, že skutkový stav nebol zistený nepochybne - nie presne a úplne a najmä jeho právne posúdenie je chybné.

Rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Trnave vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu nielen preto, že nebrali zreteľ na námietky žalobcu prednášané konzistentne v celom konaní, ale najmä preto, že sa z úradnej povinnosti nezaoberali skúmaním druhej možnosti (či už alternatívnej alebo súbežnej) zapíčinenia dopravnej nehody - vodičom jazdnej súpravy tak, ako to uviedol aj v znalec v posudku v odpovedi na otázku č. 3 na strane 21 znaleckého posudku: “Na základe vykonanej analýzy dopravnej nehody možno konštatovať, že ak sa pred jazdnou súpravou nepohybovalo neznáme vozidlo, prípadne ak sa pohybovalo tak, že nedonútilo vodiča jazdnej súpravy intenzívne brzdiť, tak príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča jazdnej súpravy a nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Renault. Nesprávna technika jazdy vodiča vozidla jazdnej súpravy spočívala v tom, že náhle znižoval rýchlosť jazdy napriek tomu, že si to nevyžadovala bezpečnosť cestnej premávky. Uvedeným spôsobom jazdy donútil vodiča Renaultu intenzívne brzdiť. Nesprávna technika jazdy vodiča Renaultu spočívala v tom, že nedodržiaval bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť za jazdnou súpravou. Nesprávna technika jazdy vodiča jazdnej súpravy bola tým prvkom príčiny dopravnej nehody, ktorý vyvolal kolíziu situáciu a nesprávna technika jazdy vodiča jazdnej súpravy bola tým prvkom príčiny dopravnej nehody, ktorý vyvolal kolíziu situáciu a nesprávna technika jazdy vodiča Renaultu bola tým prvkom príčiny dopravnej nehody, ktorý vodičovi Renaultu znemožnil zabrániť zrážke. Ak sa pred jazdnou súpravou pohybovalo neznáme vozidlo a donútilo vodiča jazdnej súpravy intenzívne brzdiť, tak príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča Renaultu. Jeho nesprávna technika jazdy spočívala v tom, že nedodržiaval bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť”.

S poukázaním na citované ustanovenia zákona o cestnej premávke, najmä o povinnostiach vodičov pri predchádzaní, dodržovaní vzdialenosti medzi vozidlami by v prípade preukázania, že jedinou a výlučnou príčinou nehody bola žalobcom nedodržiavaná vzdialenosť medzi vozidlami a nie náhle bezdôvodné brzdenie a zastavenie, či takmer zastavenie, vozidla jazdnej súpravy po predchádzajúcom predbiehaní vozidla žalobcu, bolo možné s poukázaním na dôkazy preukazujúce dôvodnosť brzdienia vodiča jazdnej súpravy uznať výlučne žalobcu za vinného zo spáchania prerokúvaného priestupku.

Pritom je treba zdôrazniť, že podobne ako v trestnom konaní i v konaní o priestupkoch povinnosť preukázať spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností skutkový stav patrí orgánom objasňujúcim priestupok. Obvinený z priestupku sa má právo obhajovať akýmkoľvek spôsobom uzná za vhodné, pokiaľ bezdôvodne neobviňuje iného zo spáchania priestupku, či iného protiprávneho konania.

Za predpokladu, že vodič je predbiehaný za takých podmienok, ako je evidentné z fotodokumentácie k záznamu o nehode - zima, poľadovica, sneh odhrnutý povedľa cesty aj na krajnici, čím je zúžená aj vozovka, znížená viditeľnosť a popri tom, ako tvrdia účastníci nehody jazda v kolóne okolo 40 km za hodinu - je predbiehanie naozaj veľmi riskantný manéver, navyše ak išlo o predbiehanie čo i len v miernej zákrute alebo tesne pred ňou. V takom prípade treba citlivo zohľadniť možnosti vodiča predbiehaného vozidla, ktorý je obmedzovaný vodičom a najmä vozidlom predbiehajúcim, berúc zreteľ na ustanovenie § 15 ods. 3 veta druhá ZCP o zachovávaní dostatočného bočného odstupu od predchádzaného vozidla. Ak vzápätí vozidlo, ktoré predbieha, dáme tomu i z dôvodu, že vodič predbiehaného vozidla upozorní na riskantný manéver predbiehajúceho vodiča rozsvietením diaľkových svetiel alebo možno len ich náhodným zapnutím a ten sa rozhodne oplatiť taký postup prudkým zabrzdzením je namiesto otázky, kto zapríčinil takto vyvolanú zrážku jazdnej súpravy a vozidla Renault, ktoré za ním jazdilo.

Aj v prípade, ak by sa nebral zreteľ na tvrdenia žalobcu bez toho, aby boli bez odôvodnenia odmietané ako nedôvodné, je namiesto otázky, či je v súlade s ustanoveniami ZCP, ak vodič na ceste náhle zastaví, nemajúc pre to akúkoľvek príčinu, resp. ak je príčinou iracionálne konanie takého vodiča.

Podľa názoru odvolacieho súdu v takom prípade je dôvodné vyvodiť zodpovednosť za priestupok nielen voči vodičovi, ktorý nedodržiaval bezpečný odstup a narazil do pred ním pomaly idúceho, či skôr stojaceho vozidla, ale súbežne i voči vodičovi, ktorý zastavil a stál so svojim vozidlom bez toho, aby napríklad pri náhlom a nebezpečnom brzdení konal v súlade s ustanovením § 31 ods. 3 a 1, podľa ktorých ak je nevyhnutné upozorniť ostatných účastníkov cestnej premávky na hroziace nebezpečenstvo, najmä v prípadoch, keď je potrebné náhle znížiť rýchlosť jazdy alebo zastaviť vozidlo, vodič dáva svetelné výstražné znamenie zapnutím výstražnej funkcie smerových svetidiel. Funkciu výstražných smerových svetidiel možno v iných prípadoch použiť len za podmienok podľa odseku 1, podľa ktorého vodič smie dávať zvukové výstražné znamenie len vtedy, ak je to potrebné na odvrátenie hroziaceho nebezpečenstva, a mimo obce aj na upozornenie vodiča predchádzaného vozidla. Splnenie takejto povinnosti sa doposiaľ v priestupkovom konaní vôbec nezisťovalo.

Odvolací súd teda preskúmaním tohto priestupkového konania uzatvára konštatovaním, že preskúmanie veci krajským súdom bolo nedostatočné a jednostranné, bez hlbšej znalosti veci, preto viedlo k záveru o zamietnutí žaloby bez odôvodneného akceptovania akejkoľvek námietky zo strany žalobcu, a preto je jeho rozhodnutie tiež nepreskúmateľné a arbitrárne.

Tieto dôvody viedli odvolací súd k tomu, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V prípade, ak sa doplnením dokazovania nepodarí nepochybne preukázať, či vodič jazdnej súpravy bol nútený náhle brzdiť, a ak áno, z akého dôvodu o tom neupovedomil minimálne vodiča jazdiaceho za ním, tak ako už bolo uvedené, bude namieste v súlade so zásadou in dubio pro reo - v pochybnosti v prospech a tiež v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5, veta druhá Správneho poriadku (zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, zastaviť konanie o priestupku voči žalobcovi.

Iba v prípade nepochybného zistenia, že jedine a výlučne žalobca zapríčinil drobnú dopravnú nehodu, ktorá by inak bola škodovou udalosťou, je namieste jeho postih za prerokúvaný priestupok. Doterajšie rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu preto odvolací súd považoval za predčasné a preto nezákonné.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal ich náhradu vo výške 132 € z titulu súdnych poplatkov za žalobu a odvolanie (2x66 €), pretože trovy právneho zastúpenia si nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.